

Tomkiss Tamás

Egy különös elegy

amely nem is nagyon különös. Az itt következő összeállításban huszonéves fiatalok írásai olvashatók. Egyikük talán Ungváron él, másikkak Újvidéken, valaki Budapesten.

Néhányan talán szerbek, mások esetleg magyarok. Lehet, hogy személyesen soha sem találkoztak egymással, lehet, hogy nem is fognak.

Természetesen máshogyan írnak mind. Sajnos mégis szembetűnhet egy közös vonás: az örület. Ezekből az írásokból egy örült világ, vagy inkább a világnak egy örült darabja sejlik fel. A fiatal emberek úgy érzik, hogy tébolydában élnek. Persze a költészet mindig erről is szólt.

Különbözőképpen érzékelhetjük az örület jeleit: lehet, hogy háború van körülöttünk, városokat égetnek fel, lehet, hogy nincs, csak magunkban vannak hasadások.

Valaki talán fontosnak tartja, hogy szerbiai magyar fiatalként szerbiai szerb fiatalok verseit fordítsa szerbről magyarra. Valaki talán fontosnak tartja magyarországi magyar fiatalként elkérni ezeket a fordításokat, és elolvasni őket, és elküldeni egy magyarországi magyar nyelvű lapnak. Valaki talán fontosnak tartja, hogy elolvassa ezeket ebben a lapban.

Régiók, kultúrkörök, csoportok, gyénekek keverednek itt össze jótékonyan. Talán nem is olyan örült ez az elegy.